

ÕPETAJAD EI VIITSI TUNDIDES KÄIA!

Kristiina Rein
Anna-Liisa Ernitz

4. oktoobril leidis aset traditsiooniline õpetajatepäev. Nagu eelnevatel aastatelgi, oli seegi kooli-päev täis nalja ja naeru. Ka meie koolileht võttis sündmustest osa, jälgides kogu õppepäeva kulgu.

Erinevalt tavalisest koolipäevast, kestis üks tund vaid 30 minutit. Selle aja jooksul sai nii mõnigi libaõpetaja kogeda tõelise pedagoogi tunnet, jagades õpilastele tarkuseterakesi või maadeldes tunnisegajatega. Vahetunnis võis imetleda stendidele seatud vaimukaid karikatuure meie kooli õpetajatest ning äratundmisrõõm oli nii mõnelgi päris suur. Tundidesse kutsus kooliperet tavapärasest erinev koolikell, milleks oli menusarja „Bonanza“ meloodia. Koolilehe reportereidki meelitas see järgnema mõningatesse

klassidesse, et saada aimu asendusõpetajate tööst. **Konrolltöö-+konsultatsioon = matemaatika**

Muljet avaldas Toobalite unikaalne õpetusmeetod, milleks oli õpilaste õigus konsulteerida omavahel kontrolltöö tegemise ajal. Tiid kurtsid, et lastele ei jõudvat see eriti kohale, sest ollakse harjunud originaalõpetaja range režiimiga (väiksemgi nihelus või suupaotus võib osutada saatuslikuks).

Kuldne kolmik ja topelt-

tärni-ülesanded

Järgmiseks vaatlusobjektiks sattus füüsik Mägi lõbus kolmik. Kogukad klassiisandad aitasid lahendada „topelt-tärniga“ lisaülesannet. Tahvlil seisis omapärane lahenduskäik: joonis paksust mehest jooksurajal, kandmas kameeleonpükse, millel oli võime muutuda rajaga ühte värvi. Tundi külastasid ka aktiivsed arstitädid, kes tegid õpilastele kiirtesti. Imelike küsimuste kaudu nagu

A-B hakka pähe...õpilased Kiisk, Fridolin, Tammeniit ja Perelõgin.

1.
November 2002

Sellest lehest võid lugeda:

ÕPETAJAD EI VIITSI TUNDIDES KÄIA Lk 1-2
ehk õpetajatepäevast

KOOLIELU UUDISED Lk 3

INTERVJUU REIN EGLONIGA Lk 4-5

APPI, REBASED! Lk 6

KOOLIVÄGIVALD-KAS MÜÜT VÕI TEGELIKKUS Lk 7

SPORT JA MEELELAHUTUS Lk 8

Meediaring on sündinud

Mitte väga ammu ja üsnagi lähedal tegutses piparkoogimaja Koidula Gümnaasium.

Ühel ilusal kevadpäeval koputas asutuse uksele idee nimega Press, Koidula Press. Kodus olid ainult Kalevi kommivabrikust kinga saanud Ille ja Katrin, kelle uuteks

ametiteks olid vastavalt Eesti ja Inglise keele õpetamine. "Kes seal kolistab?" küsisid nad. "Laske mind sisse! Toon teile väärt kaup! Tahan teie koolile meediaringi kinkida!" Ja külaline lasti sisse ning Koidula kooli meediaring oligi sündinud.

Ille ja Katrin meelitasid uuel õppeaastal ajalehe-paberisse pakitud komp-vekkidega ning raadio-maiguliste küpsistega ligi mitmed meedianäljased õpilased. Kohale tulid nii DJ hakatised Roman(12A), Diana(12B), Sven (11B) ja Marek(10C) kui ka ajakirjandus-friigid Kristiina

(10B), Helen(10B), Anna-Liisa(10A), Mailiis(10B), Juulika ja Kristel(9A), ning Kädi(10A), Kaire(10A) ja Heiki(10A).

Koos pandi alus uuele koolilehele, mille nimeks sai Koidula Press. Ja kui nad veel surnud pole, siis trükivad nad kooli ajalehte

Lõbus kolmik suutis pildil igati "loomulikuks" jääda.

pikkus, autovalik ja amet, üritati välja selgitada homoseksuaalsuse taset.

Mõni aeg hiljem kohtusime taas eelpool mainitud füüsikute tiimiga õpetaja Tamme klassis, kus ulatati abistav käsi kolleegi hoolealustele. Abivalmis kolmik naeratas õhetavate nägudega tundi sisenenud reporteritele, sest jälle nägemisrõõm oli vastastikune.

Nõudlik IT-spets ja Pressid hoos

Arvo Pressi matemaatikatunnis vaatasid õpilased imestunult tahvlile kritseldatud keerukat ülesannet kui siga apelsini. Sissepõiganud jörbergistiilis vuntsidega IT-spetsialist Vello koostas küll kergema ülesande, kuid kurjemgi ähvardus arvutimehelt ei toonud kedagi ülesannet lahendama.

Koidula koolist uusi õpetajaid tõenäoliselt ei tule

Hoopis rahulikumalt kulges õpetaja Miglai bioloogiatund ja poiste tööõpetus, kus ühtegi tööõnnetust ei esinenud ning kõigil oli endiselt kokku 10 sõrme. Armsat vaatepilti pakkusid gümnaasiuminoormeestest

algklassiõpetajad, kes käekõrval mudilasi sööklasse juhatasid.

Mitmelt noorelt pedagoogilt sai varrukast kinni haaratud, et küsida paar küsimust. Libadirektor märkis, et suhted alluvate õpetajatega on normaalsed ning palgastreiki pole olnud. Teistelt selgus, et õpetajapäev on tore päev, kuid õpetaja ametit ei kaalunud neist mitte keegi. Kommentaarid õpilaste kohta olid erinevad: kiideti nende tublidust, aga laideti ka mitterahuldavat käitumist.

Mõlapidamatus õpetajate tunnis

Originaalõpetajadki said käe valgeks tänapäeva õpilase rollis. Peale lollitamise ja õues ringijooksmise käisid vähesed „noored“ ka tundides, millest järeltus, et meie kooli pedagoogide suurele hulgale vaatamata, ei viitsinud kõik sellel vabal päeval klassis istuda.

Viimaseks tunniks oli joonistamine. Selleks ajaks oli enamuse "õpilastest" juba maha rahunenud, kuid väike sagin valitses klassis siiski. Õpilased Merilaid ja Fridolin hilinesid tundi. Viimasega neist sai koolileht paar sõna juttu

puhuda.

Mari-Krõõt polnud eriti kursis, mis tunniga antud tundi üldse olnud. Saadud kahtesid ei suutnud ta aga kahel käel kokku lugeda. Tähelepanu äratas hoopis õpilase Teearu tahvlile joonistatud hunt, mille peale õpilane Kiisk tungivalt nõudis isast isendit ja soovitas mõned genitaalid juurde joonistada. Klassis suutis siiski korda hoida õpetaja Tammetalu, kes luges silmapaistvamateks õpilasteks Fridolini, Teearu ja Hanso ning mitte-eeskujulikuks Oismetsa. Noor pedagoog tunnistas kindlalt, et õpetaja amet tasub end ära.

The Grand Finalé

Päeva lõpetas õpetajate aktus, kus pedagoogidele jagati ka tunnistused. Lauluga tervitas neid abiturium, millele järgnes 12.A humoorikas nukuteater näidendiga "Kuidas õpetajapäev alguse sai". Tegelasest olid lavastuse peakunstnik Krister Olviku poolt papist meisterdatud karikatuurid mõnedest meie kooli õpetajatest. Näidendi tegevus toimus Olümpose mäel, kus tegutsesid trigo- ja aritmeetia peajumal Press,

peegeldumisseaduste- ja kolbi üleslükkejõu peajumal Mägi, Thalese ja Pythagorase parim sõbranna Tiia, ajaloolane ja õpetajate toa isiklik kroonik Gea, tema vend Tõnu, mükobakterite ja ühekorraatiliste silmviburlaste jumal Sirje ning 12. klassi õpilane Püha Juku. Tegelased püüdsid kõigest väest sikutada välja Aritmedese istutaud ruutjuurikat, mis lõpuks Püha Juku abiga ka õnnestus.

Näidendi autor ja lavastaja Roman Rein kommenteeris lavastust nii: "See näidend on pühendatud õpetajatele ja õpetajapäevale. Alati pakub nalja, kui teha kompot, millest tunneb ära tegelased ja mis rajaneb näiteks mõnel muinasjutul." Veel lisas ta, et ka näidendi järg pole välistatud.

Üks peategelasi, õpetaja Tiia Toobal, jäi nähtuga väga rahule ja tõdes suurt äratundmisrõõmu. Temagi kinnitas, et õpetajapäev on igati tore päev.

Jõudu ja närvi kõigile praegustele kui ka uutele auväärt õpetajaameti pidajatele!

Nagu 4 X 2 tilka vett...

HARIDUSMINISTEERIUM HIRMUTAB ÕPILASI

Püüki või näpuga!

Juulika Hännile

F a k t , e t haridusministeerium kavatses kõiki üheksandike sisseastumiskatseid ühel ajal teha, ajas nii mõnelegi õpilasel hirmu nahka. Õppurid ei julgenud esialgu oma kooli katseid proovida, kuna kartsid, et ei saa sisse ning et järgmine kooliaasta võib vahele jääda.

Nüüdseks on aga haridusministeerium maha rahunenud ning selgub, et õpilastel tuleb ikkagi hakata

ühel koolist teise jooksma ja sisseastumiskatseid erinevatel aegadel tegema. Sel aastal on ka võimalus, et haridusministeeriumi liige astub klassi sisse ning teeb kogu klassile ette teatamata tasemetöö.

Käesoleval kooliaastal on üheksandikel kohustuslikeks eksameiks eesti keel ja kirjandus, mis toimub 5.juunil, matemaatika, mis toimub 12. juunil ning üks vabalt valitud eksam, mis võib olla kas ajalugu, inglise keel, saksa keel, vene keel, füüsika, keemia, geograafia või bioloogia, mis toimub 16.- 17. juunil olenevalt

sellest, kas valikeksami teine osa koosneb suulisest vastusest või ei.

Need õpilased, kes tahavad jääda Pärnu Koidula Gümnaasiumisse, peavad tegema katsed järjestsse klassidesse: A kl- matemaatika, füüsika; B kl- matemaatika, inglise keel; C kl- matemaatika, keemia, bioloogia. Nagu kõigile Koidula kooli õppuritele teada, on süvaõppeks siin matemaatika ning füüsika. Teistes koolides nagu Pärnu Ühisgümnaasium, aga inglise keel ja Raeküla Gümnaasiumis majandus.

Diana Larionova

Koidula gümnaasiumi suureks probleemiks on WC-paberi puudus käimlates.

“Mida ma teen, kui pole paberit, millega pühkida? Jätan käimata või? Või pean hoopis kodust rulli kaasa võtma?” küsib õpilane Kristi Naaber (nimi muudetud). Tavaliselt on ta käimata jätnud või näpanud paberit õpetajate WC-st. Veel nendib Kristi, et vähemalt ukseid võiksid väljakäigus ilma hoidmata kinni seista. Tõsi, kahte asja on raske korraga teha.

“Anname igale WC boksile ühe rulli paberit päevas, sest rohkem meie kooli majanduslik olukord ei luba”, märgib direktor Rein Eglon kurva näoga. “Võibolla peaks iga klassijuhataja oma klassis raha korjama, et selle eest lisapaberit osta,” pakub Eglon variandi, “siis võib iga õpilane enne WC-sse minekut oma klassist paberi kaasa haarata,” lõpetab ta rõõmsalt.

Õpilaste sõnul on olukord selline juba ammu ja paljudki on asjaga harjunud. “Ma ei kasuta enam koduski paberit!” hüüatab tütarlaps Meeri Rebane (nimi muudetud).

Võibolla polegi mõtet koolil WC-paberi peale raha kulutada. Õpilasel on kindlam jupp pühkimistarvet kodust kaasa võtta, siis on üks mure vähem. Enda jaoks lahendad probleemi ja koolipere vaadaku siis ise, kuidas hakkama saab.

GÜMNAASIJUMIS HJNNATAKSE UUE HJNDAMISSÜSTEEMI JÄRGI

Kristiina Rein

Sellest õppeaastast ei kehti enam gümnaasiumile tavapärase hinnete väljapanemissüsteem. Õpitulemusi ei võeta enam kokku iga veerandi, vaid iga tsükli (35 tundi) lõpuks vastavalt ainetundide arvule:

5 tundi nädalas – hinne 5x

aastas

4 tundi nädalas - hinne 4x

aastas

3 tundi nädalas - hinne 3x

aastas

2 tundi nädalas – hinne

poolaasta lõpuks

1 tund nädalas – hinne

kooliaasta lõpuks

*Võõrkeeletundide hindes pannakse välja iga veerandi lõpuks.

Samuti on võetud kasutusele õppeaastate ehk õppematrikkel, mis lunastatakse 10 krooni eest 10.klassis ja millesse märgitakse õpilase tulemused kogu gümnaasiumiosa vältel.

Uus hindamissüsteem

võimaldab õpilasel korraldada õppetööd vastavalt aine kursuse lõpu tähtajale, mis ei tekita enam õpilastes ja õpetajates veerandiõpupaaniikat. Halb muutus on see aga neile, kes pooldavad iga veerandi lõpetamist väljapandud hinnetega ja muidugi peavad aineõpetajad andma hulgi allkirju õpilaste matriklitesse.

Edukat õppetsükli

läbimist!

Linna parim luulelugeja meie koolist

Ülelinnalisel Koidulauliku luulekonkursil saavutas Martin Tõnts laureaadi-tiitli ja Tarmo Korõtko luulelugemist hinnati eriauhinnaga.

Sel aastal loeti võistu Lydia Koidula ja Hando Runneli loomingut.

Koolisisel luulevõistlusel hinnati parimateks vanuseastmeti 1.-4.klassist: Raven Sinimägi 1a, Reelika

Lelle 1c, Mihkel Niin 1c,

Mari-Liis Kõiv 3c, Erik

Soekov 4b;

5.-6. klassist: Liisi Kosk 5a,

Gerli Viikmaa 5a, Andres

Kaldvee 6a;

7.-9. klassist: Terly Toomast

8a, Helen Ojamets 8a, Mairi

Kikkas 7a;

gümnaasiumist: Martin Tõnts

10c, Tarmo Korõtko 12a,

Mariliis Kadak 12c, Elis

Vesik 10b, Britt Peerna 12b;

Publiku lemmikuks tun-

nistati Artur Maier 10a

KP

Rein Eglon hindab end kolmega

Koidula Press valis oma esimeseks intervjuueeritavaks direktor Rein Egloni, kes nõustus lahkesti koolilehe arvukatele küsimustele vastama ja oma mõtteid ka kooliperega jagama.

Mis on sellel kooliaastal muutunud võrreldes eelnevatega? Mis on läinud paremaks ja mis halvemaks?

Õpetajatel on töökoormus vähenenud, teisi õpetajaid on juurde tulnud ning praktiliselt üle 30-tunnist töökoormust kellelgi ei ole. Halvemaks on läinud see et, klasside täituvus on suurenenud ja meie koolis on seitsmeteistkümmes klassis õpilasi rohkem, kui normid ette näevad.

Koidula kool võitis konkursi "Kaunim kodu 2002" ja sai heakskiidu Eesti Vabariigi presidendilt. Mis tunne on olla sellise kooli juht?

Seda preemiat ei antud kingitusena, see oli ikkagi välja teenitud. Põhiline on, et nägime vaeva ja kulutasime raha ning seda nähakse ja hinnatakse.

Mis on veel plaanis?

Sel talvel tahaks, et meie kooli haljastusprojekti autor Regiina Keeman teeks ära

siseõue plaani ja siis tahaks veel teha Selveri ja koolimaja vahele purskkaevudega basseini, kuhu paneks kolme värvi vesiroosid kasvama.

Koidula Gümnaasiumi on välimuse eest palju tunnustatud. Aga kuidas on lood sisuga? Kas vorm vastab sisule?

Vastab küll. Me oleme oma õppetöönäitajatega heas kirjas ja üks indikaator, mis iseloomustab üht või teist kooli on see, kas siia kooli tahetakse tulla või ei. Siia kooli tahetakse väga tulla.

Võrrelge Koidula kooli teiste Pärnu koolidega!

Teised ei ole halvad, aga meie oleme natuke paremad. Ennast ei saa kunagi paremaks teha teiste maha tegemisega. Arvan, et ükski Koidula kooli õpilane ei pea häbi tundma, et ta õpib siin koolis. Aga see ei anna põhjust rahuloluks, paremini annab ju alati teha.

Mis on hea kooli aluseks?

Inimesed. Meil on kasvatatud õpilased, kes muutuvad järjest paremaks. Koolijuhina arvan, et üks asi on

õppeprotsess ja õppetegevus, aga teine asi on kasvatatus, kasvõi haritus. Näiteks maja hoitakse korras. Toredad inimesed, nii õpetajad kui õpilased, see ongi see, mis koolist kooli teeb.

Miks peaksid õpilased õppima just Koidula koolis?

Me anname konkurentsivõimelise hariduse. Üks näitajatest on see, et kõrge arv õpilasi pääseb meie koolist kõrgkoolidesse. Kõik ei pea olema insenerid, aga kõigist peavad tulema inimesed. Korralikud töönimesed, mis tahes haridusega.

Kas siis teistest koolidest ei saa samaväärset haridust?

Saab küll. Aga seda seisukohta ma ei jaga, et kõikidest Pärnu koolidest võrdväärse hariduse saab. Kui räägime haridusest ja hariduse kvaliteedist, siis see

Ükski Koidula kooli õpilane ei pea häbi tundma, et ta õpib siin koolis.

on kooliti väga erinev. See on sellest, kuhu ühel või teisel koolil lattu

on seatud. Seda näitab ilmekalt fakt, kui näiteks tuleb mõnest teisest koolist õpilane meie kümnendasse klassi katsetele, ise läbi viieline, aga jääb sisseastumiskatsete pingereas saja viiendaks, siis on küsitav, kas see hinne viis, mis tal tunnistusel on, vastab tegelikule teadmistehulgale või ei vasta. Olen rahul meie kooli hindamisrangusega, sest siin on selle viie taga ikka väga head teadmised.

Mis on Koidula kooli probleemid?

Iga päev käib siin

lapsevanemaid, kes tahavad oma poega või tüdart siia kooli panna. Hirmus raske on neile selgeks teha, et lihtsalt enam ei mahu, eriti kui on tegemist viieliste õpilastega. Näiteks eile võtsin ühe juurde ja täna võtsin ühe seitsmendasse, mõlemad läbi viielised. Võtsin kolmekümne kuuesesse klassi kaks õpilast juurde, kuigi seadusega on lubatud ainult kolmkümmend kaks. Meie teine probleem on söögisaal, mis kipub väikseks jääma. Tulevikus ongi meil plaan hakata vähendamaks klassikomplektide arvu. Hakkame altpoolt pihta. Usun, et järgmisel aastal võtame esimesi klasse vastu ainult kaks. Alles viiendas hakkame konkursi korras juurde võtma. Edasi läheks kolme paralleeliga. Sellega vabaneb meil neli suurt klassi ning siis saaks praeguse Anu Kiisa klassi söögisaalile juurde liita. Saaks ka raamatukogu neljandalt korruselt esimesele tuua, sest praegune lugemissaal on liiga väike ja ka õpikuid on neljandale korrusele raske viia.

Kuhu see raamatukogu tuleks?

Täpselt ei oska öelda, aga ilmselt kuhugi ajaloo klassidesse.

Kas olete rahul oma kolleegide, õpilastega ja teiste koolitöötajatega? Miks?

Ei ole. Ma ei ole kõigiga üldse rahul. Õpilasi on igasuguseid ja palju on neid, kes õppida ja koolis käia ei taha. Samamoodi on

(järgneb leheküljel 5)

ka õpetajatega. Õpetajad ei ole mingid imeinimesed, ka nemad on oma inimlike puudustega.

Milline oleks ideaalne õpilane, õpetaja ja töötaja?

Ideaalne õpetaja on see, kes tunneb priimalt oma ainet, oskab seda edasi anda ja on nõudlik õpilase suhtes. Samas peab õpilane olema selline, kes on võimeline kõike omandama, kohusetundlik ja edasipüüdlük. Aga tegelikult jääb inimene ikkagi inimeseks. Ma ei ole kunagi olnud seda tüüpi inimene, kes hindab kõrgharidusega inseneri või õpetajat palju rohkem, kui väga head spetsialisti. Iga inimene on omanäoline ja kui ta tahab midagi teha ja leiab endale meeldiva võimetekohase töö, siis on kõik hästi.

Kas Te arvate, et see on õpetaja teha, et õpilasele hakkaks tema aine meeldima?

Muidugi on. Õpetaja peab oskama oma ainet edasi anda, aga siin ongi määrav see, kuidas anda. Kas anda niimoodi, et sinna tundi tahetakse minna või sinna ei taha keegi minna. Paraku ei ole kõikide õpetajate professionaalsus ühesugune. Ma mäletan oma koolipõlvest, et oli rangeid õpetajaid, aga nad oskasid oma ainet huvitavalt esitada ja tahtsin sinna tundi minna.

Millised on õpetajate põhilised vead?

Arvan, et suhtlemine õpilastega. Kiputakse tänitama ja mõnitama ning asjatuid kommentaare ütleva. Ollakse kahoolimatud dokumentatsiooni ja muude taoliste asjadega.

Miks kiputakse õpilasi mõnitama?

Mõne iseloom on selline. Inimesed on erinevad. Ma ei ole kunagi olnud ega tahagi olla selline, et jagan inimesed kahte gruppi - targad ja lollid. See inimene või õpetaja, kel on kaks värvi - must ja valge, see pole õige koha peal. On ka vahepealseid värve. Kui õpilane ikka ainet selgeks ei saa, siis vaevalt see mõnitamine veel midagi paremaks teeb.

Mis on Teie kui direktori head ja halvad küljed?

Häid külgi ma suurt ei tea, aga neid halbu külgi on palju. Ideaalseks pean sellist varianti, kus kooli direktorit tunnevad kõik. Meie 1153 õpilase puhul on see võimatu. See raskendab mul õpetaja ja õpilase vahelise konflikti lahendamist. Näiteks, kui õpetaja tuleb minu juurde, ise vahutab vihast, siis ma ei karga õpilasele koha

kallale, sest ma olen inimene, kes uurib enne tausta. Kui nüüd aus olla, siis väga harva on nii, et ainult õpetajal on õigus.

Pärast, kui hakkame sasipundart lahti harutama tuleb välja, et hoopis õpetaja oli süüdi ja väga hea, kui ta seda tunnistab. Ma ei ole seda meelt, et õpilane peab alati sada protsenti süüdi olema.

Hinnake end 10 palli süsteemis!

Kolm.

Kas nii palju on veel areneda?

Küll. Täiuslikuks me ei saa kunagi. Enne tuleb ots peale. Need inimesed, kes ütlevad,

et nad on täiuslikud, ma ei tea, kas nad on normaalsed.

Mida mõistate Teie inspekteerimise all?

Inspekteerimise all näen ma, et antakse hinnang kooli õppekasvatustööle.

Kuidas Te sellesse suhtute?

Arvan, et vahel on päris hea, kui tuleb väike hirm ülevalt poolt. See sunnib paljusid asju korda tegema. On välja tulnud drastilisi juhtumeid, kus kool on ainult paberite järgi töötanud, tegelikult ei ole seda olnudki. Kontrollimine ei ole ainult halva vaid ka hea välja toomiseks. Positiivne hinnang mõjub hästi mainele ja enese-tundele. Meie kool on inspekteerimisejärjekorras viimane.

Kas peate tähtsaks kooliväliseid projekte, konkursse ja ringe, mis on seotud millegi organiseerimise, suhtlemise ja kõnede pidamisega, isegi tantsimisega?

Loomulikult. Kõik need tegevused võiksid olla veel suurema au sees. Oli aegu, kus keegi enam midagi teha ei tahtnud. Kooliraadio jäi ära orkestrist rääkimata. Lõpuks hakkas õpilastel igav ja neid hakati uuesti üles ehitama. Ega ma ei plaaninud üldse seda raadio asja teha, aga õpilaste poolt tuli initsiatiiv ja saigi tehtud. Sellised tegevusringid on tõesti toredad, sest näiteks eelmisel aastal oli see laulukonkurss, mis pakkus üllatusi. On hea, kui õpilasele tekib võimalus ennast näidata. Olgu selleks või kooli missivõistlus. Pole

oluline, mis järjekord saab pärast olema. Tähtis on see show ja melu, mis seal ümber on. Eks see kõik ole ka mingil määral kool.

Kuidas suhtute meedia- ringi loomisse?

Saan hinnangu anda alles siis, kui see on juba mõnda aega tegutsenud. Aga muidu on meediaringi tegevus igati tervitatav.

Mida Te sellelt ringilt ootate?

Meil Pärnus on kolm kohalikku lehte: Linnaleht, Pärnu Börs, Pärnu Postimees. Tehke seda koolilehte, aga hakake ka otsima väljundit nendes lehtedesse. Hea on vaadata, kui oma kooli õpilase nimi on mõne artikli all.

Millega tegelete meelsasti koolivälisel ajal?

Ma olen maal. Seal saan täielikult lõõgastuda. Keegi ei tea ega tunne mind. Mul on seal oma aed ja oma mesilased - olen nendega vähemalt 40 aastat tegelema. Samuti olen lastelastega. Varem käisin jahil ka. Viimasel aastal ma olen käinud hästi palju puhkamas soojal maal. Käisin nüüd oktoobri koolivaheajal jälle. E l u a e g p o l e koolivaheagadel kuskil käinud.

Kas on veel midagi, mida Te soovikste ajalehe vahendusel öelda õpilastele, õpetajatele ja teistele koolitöötajatele?

Olgem üksteise suhtes paremad ja püüame olla mõistvamad!

Küsitles
Kristel Niisuke

APPI! REBASED!

Liis Tilk

7.-11. oktoobrini kehtis meie koolis rebaste nädal, millist pole varem nähtud. Kolm klassitüüt rebaseid püüdis nädala jooksul üksteist üle trumbates parim olla. Jõleda ristimiskadalipu kiuste.

Esmaspäeva hommikul rebasena rullnoksi kostüümis rahumeelselt kooli jõudes valdas nii mõndagi šokk: "Meid on reedetud!" Selgus, et kokkuleppest "võtame asja rahulikult" ei tule midagi välja. Peab kogu jõust pugema hakkama. Ega siis midagi, pliatsid, käärid ja paber välja ning ülistavaid plakateid joonistama.

See läks veel lihtsalt, kuid mis saab homme?

Teisipäeval nohikuna kooli tulek polnud enam sugugi nii rõõmus ja rahumeelne. Polnud ju teada, millise geniaalse mõttega on keegi konkurentidest välja tulnud. Hümn lauldud, mindi ruttu klassidesse, et pead kokku panna ning välja mõelda plaan, kuidas olla oma vastastest paremad. Kindlasti mõtlesid päris paljud nohikud lusikat meeletult püksid ajades ja nähes vastasvõistkonna paremust, et me lihtsalt peame võitma, maksu mis maksab.

Kolmapäeval

Rahakott on lillede, komide ja muude maiustuste ostmisest päris õhukeseks jäänud, aga lõpuni pole enam palju. Tuleb ainult kõik pudelid ja plekkpurgid üles otsida ning rahaks teha ja hea õnne korral jääb raha veel uue odekolonni ostmisekski. Kolmapäev möödus rebastel asotsiaalidena. Prükkarid on igati andekad inimesed. Näiteks hakkas kolmapäeval tööle C-takso ülikute (12B) vedamiseks. Kui koolipäev lõppema hakkas, kuulsin päris mitme neiu suust väikese huumoriga öeldud sõnu: "Vähemalt homme saame olla oma riietega," täpsemalt, **neljapäeval** pidid ristitavad neid katsetama prostituudi ametit ja poisid maffiameeste rolli. Ka võistlused olid tüdrukute kostüümile (enamasti miniseelik ja olematu pluu) vastavad.

Reedel oli koolis tunda, kuidas rebased hakkavad väsima. Mõtted, kuidas pugeada, hakkasid ammelduma. Enam ei jaksanud, kuid midagi polnud teha, lihtsalt pidi veel selle viimase päeva vastu pidama. Reedene stiil jäi rebastel ise välja mõelda. Iga klass oli omamoodi geniaalne. 10.A vastavalt oma karmile õppekorraldusele sõjaväemundris ja sportlik 10.B oli aga tänu esimese lumesaabumisele varustatud koheselt suuskade ning uiskudega. 10.C valis oma stiiliks

must-valge. Kui koolipäeval oldi pisut loitud, siis õhtul anti täie rauaga. Ei ole sugugi lihtne olla rebane ja karjuda täiest kõrist, et armastad 12.B-d, sest kui suu lahti tegid, lendas sinna kas tomat, muna või hoopis tammetõru. Kuid karjuma pidi, et väikest rebasekest ikka märgataks. Kui õues roomatud, selgus, et hullem osa on veel eestakistusriba läbimine, kus rebased alles tõeliselt ära ristiti. Alustuseks anti pisut koeratoitu ja sinepit, siis võeti näpupäljed, pisut kala ja seejärel rebased roomasid, siis jälle istusid, et mune pähe lüüa saadaks ja jälle jooksu. Lõpuks tuli WC-s käsi potti pista. Kui oled rebane, pead kõike tegema. Veidi jahu ja saepuru ning kõige selle roomamise ja jälkuse lõpuks said rebased ühe korraliku klaasitäie morssi krae vahele. Õudus sai läbi! Ristitud pääsesid koju pesema, et varsti kostüümides tagasi olla.

Kooli tagasi jõudes oli seal nagu karneval baleriinide, transvestiitide

ja seitsmekümnendatest pärit inimestega - seal oli rebastel viimane võimalus ennast tõestada.

Iga klass pidi tegema 6 etteastet. Vaesed hindajad. Iga klass tegi oma esinemised nii hästi ja andekalt, et suu võis lahti jääda - kust tulevad nii andekad õpilased? (Õige vastus: Koidula gümnaasiumist). Võitjat oli tohutult raske välja selgitada, kuid ometi keegi pidi ju võitma. Ristitjad tunnistasid, et mitte ühelgi aastal pole olnud nii aktiivselt osa võtvaid rebaseid ja nii originaalseid etteasteid. Elagu rebased! Elagu 10.A, kes oli imepikese osa võrra teistest parem ja võitis. Pisut pettunud nägusid oli palju. Kõik tahtsid ju nii väga võita ja nägid selleks ka palju vaeva. Kuid ristimata ei jäänud keegi ja parem rebane olla oli pea-aegu võimatu. Nii et tulevased rebasekutsikad, teil on, kellelt eeskujuga võtta!

10a nohikud võidutsesid nii stiilipäeval kui ka finaalis

Koolivägivald – kas müüt või tegelikkus

Kristel Niisuke

Vägivald on kiusaja tahtlik enesekehtestamine vaimsel või füüsilisel tasandil, kus kannatajale on piinaja tegevus vastumeelne. Koolivägivalda tuleb ette nii õpetajate kui õpilaste vahel.

Vägivalla põhjuseks on enamasti inimese loomulik vajadus olla tähtis. Sageli valitakse selleks aga vale tee. Kui lapse vanemad on pahuksis iseendaga ja õpetajad virisevad iga tehtud sammu pärast, siis noor valib tihti vägivalla ja püüab ennast selle abil kehtestada. Kuna teismeline veedab suure osa oma ajast koolis, siis seal kasutabki ta oma võimu koolikaaslaste või õpetajate peal. Tavaliselt valitakse kiusatavaks millegi poolest teistest erinev inimene. Selleks võivad põhjust anda terviseprobleemid, rahvus või majanduslik olukord. Pidev piinamine vähendab

juulust ja enesekindlust ja võib mõjutada kogu elu. Ei ole välistatud ahela tekkimine, kus kiusatav ise hakkab kellegi nõrgema peal vägivalda tarvitama.

Selle probleemi lahendamist tuleks alustada eelkõige kodust ja siis koolist. Õpilastele tuleks luua eeskujud, kes ei oleks aegunud põhimõtetega põdurad vanatädid. Eeskujud ei saa olla teoreetilised moraallugejad. Samas peab noor enda probleemidega ise toime tulema, ainult siis saab tal tekkida tunne, et ta on midagi väärt. Eeskuju saab aidata ainult julgustamise, kiituse ja eeskujuks olemisega. Põhiline ongi õppurile tõestada, et ta on ka KEEGI, siis ei lähe ta seda mujalt otsima.

Õpetajate puhul võib vägivald ilmnedda siis, kui nad ajavad taga oma olematut autoriteeti. Kui keegi nende ainest väga vaimustatud ei ole, siis hakatakse mõnitama või näitama end kinnise ja

kurjana. See tekitab paratamatult õpilastes õudust. Tean juhust, kus õpilane vastama minnas midagi ei osanud ja selle peale viskas õpetaja talle "komplimendi", et kuidas nii ilusa näolapiga tüdruk võib nii loll olla. See on ju psühhoterror!

On olnud ka situatsioon, kus õpetaja mainis, et tal on kahju, et seadusega on keelatud õpilasi füüsiliselt karistada, siis oleks õpilasi palju kergem korrale kutsuda.

Õpetaja surub oma haigutamaajavat ainet peale, kasutades selleks meetodeid, mida võiks julgelt nimetada koolivägivallaks. Siinkohal ütleks, et sõbralik patsutus õlale ei pruugi veel olla vägivald. Samuti ei saaks vägivallaks nimetada ka veidi kurjema hääle tegemist klassi lobamokkadele, kui selle sõnumi taga peitub tahtmine õpilastele selgeks teha, et nad laseks teistel lihtsalt õppida. Nii ei pruugi ka algklassi õpilaste tõuklev

jooks tähendada vägivalda, vaid see on tuleb hoopis east või ebaviisakusest.

Probleemile näen lahendust, kui aineõpetajaid saaks valida. Õpetajad, kes ei tee oma tundi küllalt huvitavaks, peavad siis ennast parandama, sest muidu võivad nad töö kaotada. Õpetajad on ju koolis õpilaste pärast, mitte vastupidi.

Teema on küllalt tõsine, sest enamasti vaadatakse koolivägivalla ilmingutest mööda või ei saada sellest aru. Seda tõestab ka fakt, et igas klassis on olemas tõrjutu(d). Vähe on selliseid, kes suudavad kiusamisest üle olla või selle vastu võidelda. Palju rohkem on neid, kes ei suuda.

Õpilane arvab koolivägivallast:

Gätlin Vesset 12c

Koolivägivalla tekkimisele aitab kaasa tänapäeva elu. Suuremad inimesed arvavad, et nad on võimsamad ja teevad väiksematele liiga.

8a klassi poisid:

Koolivägivalda tekitab kadedus, enesetõestamise vajadus.

Karina Kirk 9b:

Koolivägivald on see, kui lüüakse seal, kuhu täiskasvanu silm ei ulatu.

Maarja Lilleste, õpilasomavalitsuse president, 11a:

Mõni inimene tahab ennast tugevamana näidata ja sellepärast muutubki teiste suhtes vägivaldseks.

Põhjuseks võib olla ka kadedus. Tehakse teine maha, et end paremaks teha. Ma arvan, et probleemi lahendamiseks on vaja, et õpilased sellest räägiks. Võiks tulla õpilasomavalitsusse. Meie olemegi selleks, et õpilaste huvide eest seista.

Roman Rein, kooliraadio peatoimetaja, 12a:

Koolivägivalla põhjuseks on tegelikult mõtlematus ja inimeste harimatus või lauslollus. Koolis võiks rohkem olla loomingulisust arendavaid tegevusi nagu luuleringe, laulukoore jne, et inimesel oleks tegevust ja ta ei vajaks enesetõestust läbi vägivalla.

Õpetaja arvab koolivägivallast:

Maia Erm, õppealajuhataja:

Põhjuseks on kahtlemata närviline maailm. Ka see, et meie hulgas on ikkagi väga palju kasvatamata inimesi.

Kaja Tammetalu, õppealajuhataja, inimeseõpetuse õpetaja:

Vägivalla põhjuseks on kindlasti suured klassid ja alati õpetajad ei jõua kõigini. Tööpinge on suur ja ka õpilased ei saa omavahel suhelda niimoodi, nagu tahaksid. Suhted jäävad pealiskaudseteks.

Rein Eglon, direktor:

Koolivägivallas võib olla kolmepoolset vägivalda – õpilane ja õpilane, õpetaja ja õpilane ning õpilane ja õpetaja. Ka meie koolis on

vägivalda ja ei ütles, et see on ainult õpilastevaheline. Esineb ka õpetaja ja õpilase vahelist vägivalda, kus õpilane käitub õpetaja suhtes väga solvavalt. Me tegeleme nende probleemidega iga päev, aga tegelikult sõltub lahendamine tahtest ja selle probleemi nähtavusest.

On ju olemas nn varjatud vägivald, mille likvideerimiseks on vaja tulla sellest rääkima, sageli tuntakse aga valehäbi.

Inimloomus on selline, et iga igauks on veidi vägivaldne. Kõik sõltub sellest, kui head ühe või teise inimese pidurid on, millal ta tigestub ja ägestub.

Sport, sport, sport!

JALGPALL

8.-9.klass – Pärnu linna

MV III koht

Indrek Vainu, Timo Roos, Rauno Harkmann, Madis Isand, Margo Kutana, Sander Tui, Robin Ristimäe, Ott Joala, Marek Koplus, Sten Öispuu, Raigo Kodasmaa, Mait Fridolin

10.-12.klass – Pärnu

linna MV II koht

Jesper Veber, Valdo Viikmaa, Asko Esna, Markus Mägi, Jüri Milov, Mait Savi, Marko Kadaja, Jorma Kosenkranus, Andri Milov, Kristjan Jürima, Kristjan Pill, Märten Jakobson, Jalmar Jürvenson, Madis Prii, Martin Kuuda

Sama võistkond (lisaks mängisid Siim Emajõe ja Mikk Mölder, välja jäid Marko Kadaja ja Madis Prii) tuli ka

EKSL-i „A“ klassi I liigas III kohale.

Esimese kooliveerandi lõpul ning teise veerandi alguses toimusid 6.-7. klasside vahelised ü l e l i n n a l i s e d **rahvastepallivõistlused.** Koidula kool esines võistlustel väga hästi saavutades auväärt teise koha. Esimeseks tuli seekord Raeküla Gümnaasium ning kolmanda koha pälvis Pärnu Ühisgümnaasium.

Alagrupi mängudes tuli Koidula küll teiseks, kuid hiljem mängides läbi kõigi alagrupi teiseksjäänutega, said nad siiski finaali. Finaalmäng toimus Raeküla Gümnaasiumis 6. novembril kus muuhulgas osales ka Rääma Põhikool. Koidula koolist osalesid võistlustel: Kaisa Kirikal, Kateriina Ehapalu, Maarja Allmaa, Karoliina Parv, Hanna Tulnola, Age Lehtmets, Jaanika Mäemets, Viktoria Smirmova, Gerlin Linde, Doris Heinastu, Deneli Paal, Kristiina Tökke.

Praegu käivad aga 5.

Klasside poiste ja tüdrukute rahvastepallivõistlused, kus tüdrukud pääsesid otse edasi finaali.

Koidula koolis toimuvad klassidevahelised **korvpallivõistlused**, kust võtab osa 9 võistkonda. Hetkel küll ei ole mängude toimumise aega teada, kuid esimesed mängud on juba peetud, kus MÄD MÄX (12a) alistas Pilsimaa(11a) 74:37 ning The 9th crewd (põhik.) 70:46. Omavahel mängisid veel ka KK Rudolf(10a) ning BC Kümme(10a+b) kus seekord jäi peale BC. Kümme 60:32. The 9th crew alistas ka Pilsimaad võites neid 63:57.

22. novembrist lähevad lahti 8.-9. klasside poiste ü l e l i n n a l i s e d korvpallivõistlused. Esimene mäng toimub Ühisgümnaasiumis, kus vastastikku lähevad Ühisgümnaasium ja Vene Gümnaasium. Koidula koolis toimus mäng 26. Novembril, kus Koidula mängis Ühisgümnaasiumiga.

“Ma ei taha enam kooli,” ulub Sander,” alati, kui õpetaja ei tea enam edasi, küsib ta minult.”

*

Ervin peatab kooliteel auto.

“Onu, viige mind kooli.”

“Kuid ma sõidan teise kanti.”

“Seda parem.”

*

“Ütle, Indrek, kuidas sa küll täna nii vara koolist koju tuled?”

“Mind ei jäetud pärast tunde”

*

“Isa, Martini paps helistab, ta tahab minu koduseid ülesandeid sinu pealt maha kirjutada, kui sa ükskord nendega valmis saad.”

*

Alar tuleb koolist koju.

“Paps kus asub Keenia?”

Isa mõtleb kaua aega. “Keenia... Keenia..., kaugel ei saa see olla, sest meil töötab üks Keeniast pärit mees, kes käib iga päev kodus lõunat söömas.”

*

Isa küsib Ukult: “Kes on sinu klassis kõige rumalam õpilane?”

“Seda ei oska me täpselt öelda, sest õpetaja ütleb alati, et meie klassis on üks lollim kui teine.”

*

“Ain, kas sa käid juba koolis?” pärib naaber.

Ain vaatab tusaselt naabrile otsa ja turtsatab: “Ma ei käi, mind saadetakse sinna.”

Võõrustasime sõpru Saksamaalt

Helen Vaidla

2. oktoobri hommikul kella 10.30 paiku saabus 46 saksa noort meie kooli juurde. Esmalt tutvusime omavahel ning arutasime õhtuseid plaane. Sõime ja seadsime endid väljaminekuks valmis.

Tutvustasime neile kesklinna ja suundusime randa, kus neile meeldis kõige enam. Mõned julgemad jalutasid ka muuli lõppu, kust kahjuks kaks neist kuivana tagasi ei jõudnud.

Külmast tuulest läbitõmmatuna läksime teed jooma. Siis rääkisid nad meile oma reisist. Kokku kestis nende reis kaheksa päeva

Suheldes tuli neile ja ka meile üllatusena meie koolikorralduse erinevus. Nende koolipäev kestab keskmiselt kelle üheni ning vahepeal on ainult kaks kahekümneminutilist vaheaega. Kui neil oleks iga tunni järel vahetund, ei peaks nad kodus midagi õppima, lisasid nad. Meie koolipäev venib teatavasti

vahel pea kella neljani ja seepeale on kodutööd kui palju.

Õppisime üksteiselt ka mõned rumalad sõnad. Seoses sellega juhtus üks huvitav intsident. Üks saksa neiu soovis tänada Stefani pitsarestorani kellerit maitsva toidu eest, aga saatis ta kogemata otse p...sse.

Tore, et me nii erinevad oleme. Juttu jätkus kauemakski ja sellest saime päris suure keelepraktika. Suve alguses teeme vastuvisiidi ja loodame, et see kujuneb sama toredaks.

KOIDULA Press

meedia@koidulag.edu.ee